

UITSPRAAK VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Beroep tegen:	beslissing van de protestcommissie van het district Utrecht d.d. 12 januari 2015
Ingesteld door:	X, captain van BC IJsselstein 4, op 25 januari 2015
Zaaknummer:	B15-01
Datum uitspraak:	13 april 2015
Trefwoorden:	mogelijkheid hoger beroep tegen beslissing van districtsprotestcommissie; schending van essentiële vormen

Samenvatting

Na een geschil over de betekenis van een niet-gealarteerde bieding tekent appellant protest aan. Nadat dit protest is afgewezen gaat hij op diverse gronden in beroep. De CvB deelt de zienswijze van het Bondsbestuur dat in 2009 bij de herziening van het Protestreglement is beoogd voor spelregelkwesties nog maar één feitelijke instantie te laten resteren. De CvB acht zichzelf in dezen daarom slechts bevoegd indien zij zou vaststellen dat de districtsprotestcommissie bij de behandeling van het aangevallen besluit essentiële vormen heeft geschonden. Het Bondsbestuur sprak tijdens de mondelinge behandeling van deze zaak van “vormfouten”. De CvB gaat verder: van schending van essentiële vormen is pas sprake als de appellant door die schending geen eerlijke procedure heeft gehad. Derhalve toetst zij het beroep uitsluitend hierop. Zij stelt vast dat er geen sprake is van schending in deze zin. Daarom wordt het beroep ongegrond verklaard.

Feitelijke gegevens

Op 8 januari 2015 is te Woerden in de tweede klasse van district Utrecht de wedstrijd BC Kamerik 1 – BC IJsselstein 4 gespeeld. Op spel 1 beslist de WL desverlangd dat het tafelresultaat blijft staan na een geschil over de betekenis van een niet-gealarteerde cuebieding.

BC IJsselstein gaat in protest. De districtsprotestcommissie bekrachtigt op 12 januari 2015 de beslissing van de WL. Daarop gaat appellant op 25 januari 2015 in beroep bij de CvB.

Gronden voor beroep

Appellant voert de volgende gronden aan:

1. het verkeerde protestformulier is gebruikt;
2. er is € 20,-- protestgeld geheven in plaats van € 15,--;
3. het protestgeld moest contant betaald worden, terwijl het reglement girale betaling voorschrijft;
4. de WL had over vigerende protestformulieren moeten beschikken;
5. de WL had de protesterende partij volledig moeten informeren;
6. bij de behandeling van het protest is het niet-alerteren van 2♣ niet beoordeeld aan de hand van de alerteerregeling van de NBB;
7. het heeft er alle schijn van dat de waarnemend voorzitter van de districtsprotestcommissie het protest in zijn eentje heeft behandeld; bovendien had het protest vanwege belangenverstrengeling of schijn daarvan behandeld moeten worden door een protestcommissie van een ander district, althans door een protestcommissie zonder lid van het dagelijks bestuur van die protestcommissie.

Procedure

De Commissie stelt vast dat appellant ontvankelijk is in zijn beroep. Het beroep is namelijk ingesteld binnen de beroepstermijn van een maand, zoals genoemd in art. 5 lid 2 RCvB.

Het beroep is krachtens art. 12 CvB op 8 april 2015 te Arnhem mondeling behandeld door mr. A.O.C.A. van Schravendijk.

De CvB is bevoegd op grond van art. 2 lid 2 RCvB. De vraag ligt voor of door het beroep het oorspronkelijke geschil in volle omvang getoetst moet worden, of dat het beroep valt onder de beperking van art. 2 lid 5 sub a RCvB, in welk geval beroep slechts mogelijk is indien door het besluitnemende orgaan essentiële vormen zijn geschonden.

Per 1 september 2009 is het Protestreglement geheel gewijzigd. Voordien bestond de mogelijkheid om van uitspraken van een districtsprotestcommissie in hoger beroep te komen bij de landelijke Protestcommissie (PK). Om die reden is met betrekking tot spelregelkwesties in art. 2 lid 5 sub a RCvB lang vóór 1 september 2009 een uitzondering gemaakt voor een beperkte toetsing van PK-uitspraken; uitspraken van districtsprotestcommissies werden immers eerst volledig herbeoordeeld door de PK alvorens zij überhaupt in zicht van de CvB konden komen.

Tijdens de mondelinge behandeling heeft het Bondsbestuur bij monde van mevrouw A. Janmaat-Uijtewaal toegelicht dat bij de wijziging van het Protestreglement in 2009 is beoogd dat alle spelregelkwesties in één feitelijke instantie afgedaan zouden gaan worden, en dat alleen in geval van vormfouten hoger beroep op de CvB mogelijk zou moeten zijn. Als de CvB de vormfout vaststelt, zou terugverwijzing naar de districtsprotestcommissie of – maar dan na overleg

met de Weco – verwijzing naar de PK moeten volgen, alwaar de kwestie opnieuw inhoudelijk behandeld dient te worden, zo stelde mevrouw Janmaat-Uijtewaal.

Appellant herhaalt tijdens de mondelinge behandeling zijn zeven gronden voor zijn beroep.

Overwegingen CvB

De CvB deelt de zienswijze van het Bondsbestuur dat in 2009 bij de herziening van het Protestreglement is beoogd voor spelregelkwesties nog maar één feitelijke instantie te laten resteren. De CvB acht zichzelf in dezen daarom slechts bevoegd indien zij zou vaststellen dat de districts-protestcommissie bij de behandeling van het aangevallen besluit essentiële vormen heeft geschonden.

Het Bondsbestuur sprak tijdens de mondelinge behandeling van “vormfouten”. De CvB gaat verder: van schending van essentiële vormen is pas sprake als de appellant door die schending geen eerlijke procedure heeft gehad. Derhalve toetst zij het beroep uitsluitend hierop.

De CvB onderschrijft de mening van appellant dat het verkeerde protestformulier is gebruikt. Zij ziet echter niet in hoe dit heeft geleid tot een oneerlijke procedure. Essentieel voor een eerlijke procedure is immers dat de WL eerst de feiten, zijn beoordeling en zijn beslissing opschrijft, en dat daarna de protesterende partij haar visie op de kwestie – en dus op de feitenweergave en beoordeling door de WL – mag geven. Daarna mag de niet-protesterende partij antwoorden. Dat de protesterende partij aldus niet kan reageren op het verweer van de niet-protesterende partij is inherent aan het feit dat is gekozen voor een korte procedure waarin beide partijen slechts één schriftelijke gelegenheid hebben om hun argumenten uiteen te zetten.

Tijdens de mondelinge behandeling heeft het DB toegezegd omgaand alsnog € 5,-- aan appellant te restitueren, voor zover dit voordien nog niet gebeurd zou zijn. Daarop heeft appellant deze klacht ingetrokken.

De CvB deelt de zienswijze van appellant dat ten onrechte van hem is gevergd dat hij het protestgeld contant zou betalen. Art. 18.3 van het districtsreglement schrijft juist voor dat het protestgeld giraal moet worden betaald. Zij ziet echter niet in hoe schending van deze regel heeft geleid tot een oneerlijke procedure.

Tijdens de mondelinge behandeling heeft appellant erkend dat de klacht dat de WL over vigerende protestformulieren had moeten beschikken geen afzonderlijke betekenis heeft naast klacht 1.

De CvB onderschrijft niet de klacht van appellant dat de WL BC IJsselstein volledig had moeten informeren. In art 18.6 van het districtsreglement is geregeld: “De WL is verantwoordelijk voor

het op de juiste wijze afhandelen van het protest. Hij controleert onder andere of beide partijen op de hoogte zijn van het indienen van het protest alvorens dit door te sturen of te laten sturen naar de DKL". De CvB overweegt dat uit het voorgelegd krijgen van een formulier met daarop een weergave van de feiten en de beslissing van de WL impliciet volgt dat de protesterende partij daarop kan reageren als zij het met de weergave van de WL niet eens is. Aldus begrijpt zij niet welke verdere informatie appellant van de WL had moeten ontvangen, en ziet zij niet in hoe dit tot een voor appellant oneerlijke procedure kan hebben geleid.

De CvB stelt zich niet achter de klacht dat bij de behandeling van het protest het niet-alerteren van 2♣ niet beoordeeld zou zijn aan de hand van de alerteerregeling van de NBB. Uit de tweede en derde overweging van de aangevallen uitspraak blijkt dat het niet-alerteren wel degelijk is getoetst, zij het dat niet is vermeld aan welke regeling dat is gebeurd. De CvB acht de conclusie dat 2♣ terecht niet is gealerteerd niet onbegrijpelijk, zodat op dit punt geen sprake is van een voor appellant oneerlijke procedure.

De CvB verwerpt tevens de klacht dat het er alle schijn van heeft dat de waarnemend voorzitter van de districtsprotestcommissie het protest in zijn eentje heeft behandeld. Hoewel het beter zou zijn als uit de uitspraak zou blijken welke districtsprotestcommissieleden aan de beraadslaging en de uitspraak hebben deelgenomen, is tijdens de mondelinge behandeling afdoende duidelijk geworden dat het protest door alle leden van de districtsprotestcommissie, de heer Janssen als dienstdoend WL uitgezonderd, is behandeld.

Ten slotte schaarde de CvB zich niet achter de klacht over de belangenverstrengeling bij de behandeling van het protest, of de schijn daarvan. Appellant heeft gewezen op de relaties die bestaan tussen de dienstdoend WL en de waarnemend voorzitter van de districtsprotestcommissie; zo maken zij beiden deel uit van "het dagelijks bestuur van de districtsprotestcommissie". Desgevraagd heeft appellant tijdens de mondelinge behandeling aangegeven de dienstdoend WL als een belanghebbende partij in het geschil te zien. De CvB deelt deze zienswijze niet. Aangenomen wordt dat een WL, gezien de aard van zijn functie, onafhankelijk is, totdat het tegendeel is komen vast te staan. Daarom is het niet verkeerd – en al helemaal niet oneerlijk voor appellant als betrokken partij – als een relatie van de WL zitting heeft in de protestcommissie. Dit is om theoretische redenen al zo, maar ook uit praktische overwegingen moet deze denklijn worden gevolgd. Immers, in een protestcommissie zitten veelal goed aangeschreven WL's. WL's onderhouden vanwege hun bezigheden en expertise veel contact met elkaar. Wanneer appellants standpunt zou worden gevolgd dat relaties van een WL geen zitting mogen hebben in een protestcommissie, is het ondoenlijk een protestcommissie te bemensen met spelregelkenners.

Aldus concludeert de CvB dat geen essentiële vormen zijn geschonden bij de behandeling van deze zaak door de districtsprotestcommissie.

Omdat in eerste instantie een te hoog protestgeld is geheven, en dat onderdeel van dit beroep tijdens de mondelinge behandeling in het voordeel van appellant is afgedaan, zal het beroepsgeld aan appellant worden gerestitueerd.

Beslissing

De CvB verklaart het beroep ongegrond. Het beroepsgeld wordt gerestitueerd.

Deze beslissing werd gegeven op 13 april 2015 door

A.O.C.A. van Schravendijk, voorzitter, G.J. van der Spek en C. Varkevisser, leden

A.O.C.A. van Schravendijk

G.J. van der Spek

C. Varkevisser

Overweging voor Bondsbestuur

De CvB geeft het Bondsbestuur ter overweging art. 2 lid 5 b a RCvB alsnog in die zin aan te passen dat daar “uitspraken van de Protestcommissie of van districtsprotestcommissies” wordt gelezen.

Aangehaalde artikelen

Art. 2 lid 2 RCvB

Voor zover in de Statuten niet in een beroepsmogelijkheid is voorzien, kan tegen een schriftelijke beslissing van enig orgaan van de NBB op grond van een aan dat orgaan krachtens enig reglement of gewoonterecht toekomende bevoegdheid beroep worden ingesteld, tenzij zulks in de leden 5 en 6 van dit artikel is uitgesloten.

Art. 2 lid 5 RCvB

Tenzij essentiële vormen door het besluitnemende orgaan zijn geschonden, is beroep niet mogelijk tegen:

- a) uitspraken van de Protestcommissie;
- b) (...).

Art. 12 RCvB

De Commissie van Beroep kan bepalen dat een mondelinge behandeling als bedoeld in artikel 9 van dit reglement of een verhoor als bedoeld in artikel 11 van dit reglement niet ten overstaan van de commissie, maar ten overstaan van een daartoe aangewezen lid of plaatsvervangend lid zal plaatshebben. Het aldus aangewezen lid zal indien mogelijk bij de beslissing van de zaak worden betrokken.

Art. 18 Aanvullend reglement 4-tallen competitie district Utrecht NBB

- 18.1 De dienstdoende WL moet beschikken over vigerende protest formulieren (vanaf de NBB website te downloaden), zodat hij een eventueel protest tegen een door hem genomen beslissing op de juiste wijze voor behandeling kan doorsturen naar de DKL.
- 18.3 Voor het indienen van een protest is protestgeld verschuldigd. De wedstrijdleader moet de protesterende partij erop wijzen het protestgeld van €15 zo snel mogelijk over te maken op giro **NLINGB0000519016** t.n.v. penningmeester district Utrecht NBB ovv protest viertallen en namen teams (dus **niet** naar een ander nr. dat mogelijk op het protestformulier staat).
- 18.6 De WL is verantwoordelijk voor het op juiste wijze afhandelen van het protest. Hij controleert onder andere of beide partijen op de hoogte zijn van het indienen van het protest alvorens dit door te sturen of te laten sturen naar de DKL.
- Tegen door de DKL opgelegde straffen of boetes is schriftelijk verweer mogelijk bij het DB. Dit verweer moet binnen 14 dagen na dagtekening van het schrijven waarin de boete/straf is opgelegd door de secretaris van het DB ontvangen zijn.